

Ved den nuggældende Varemærkelov (§ 7) er det paalagt Registratør, at han mindst 1 Maaned inden det Tidspunkt, da Registreringens Gyldighed udløber, skal underrette Anmelderen om, at Mærket i Mangel af betimelig fornyet Anmeldelse vil blive udslettet. En tilsvarende Bestemmelse savnes i det foreliggende Forslag, hvilket maa anses for uheldigt. For nøiere at præcisere den Registratør paahvilende Forpligtelse tror man det dog rigtigst at tilføie, at Paamindelsen skal ske ved anbefalet Brev og efter den Postadresse her i Landet, som Mærkets Indehaver eller hans Fuldmægtig maatte have opgivet. Af Hensyn til udenlandske Mærker foreslaar man, at Paamindelsen skal gives mindst 3 Maaneder før Udløbet af de paagældende Tidfrister.

Udvalget betragter den ved § 10, 3die Stykke, tilføiede nye Bestemmelse som en væsentlig Forbedring. Dog turde Affattelsen paa et enkelt Punkt være mindre fyldestgørende. Forslagets Text gaar ud paa at fastsætte, at naar en Person har benyttet et Varemærke uden at have ladet det registrere, og naar da en Anden tilegner sig dette Mærke og lader det registrere som sit, saa kan Mærkets oprindelige Bruger — saafremt han reiser Sag derom inden 4 Maaneder — ved Dom blive kjendt berettiget til at faae Mærket registreret for sig „med Eneret til dets Benyttelse for det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da det blev anmeldt af den Anden“. Den heraf følgende Indskrænkning i den Bestyttelse, der ydes den oprindelige Bruger, idet han kun vil finde Værn for sin Brugsret med Hensyn til „det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket“, er vistnok korrekt, forsaavidt angaar de Klasser af udenlandske Mærker, som i Hjemlandet kun ere registrerede eller kun kunne registreres som gjældende for bestemte Varearter; thi et Hovedprincip med Hensyn til udenlandske Mærker er, at disse ikke blive beskyttede her i Landet i videre Omfang, end de beskyttes i vedkommende fremmede Stat (jfr. § 14). Underledes stiller

det sig herimod med indenlandske Mærker, idet Brugen af disse, ifølge Lovens Grundtanke, omfatter alle Arter af Varer, medmindre der ved Registreringen er gjort en udtrykkelig Indskrænkning heri (§ 1). At lade en sliq Indskrænkning i Brugerens Ret indtræde som Følge af, at en Anden har fundet for godt egenmægtig at tilegne sig hans Mærke, synes derimod lidet begrundet, og det saa meget mere, som Forstaaelsen af, hvad der skal være indbefattet under „det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket“, i Praxis vil kunne give Anledning til meget indviklede og tvivlsomme Strids-spørgsmaal. Udvalget foreslaar derfor at give den omtalte Passus en noget ændret Affattelse, hvorved det udtrykkes, at der tilkommer den oprindelige Bruger Bestyttelse for en Brugsret af netop samme Omfang som det, hvorpaa han vilde have haft Krav uden Hensyn til, at en Anden har gjort et et uretmæssigt Forsøg paa at bemægtige sig Mærket.

Endelig finder Udvalget det rigtigst at lade den Kjendelse, der ifølge § 18 skal lægges for en Udskrift, fastsættes til 2 Kr., hvilket er det samme Beløb som det, der kræves ifølge de for Tiden gjældende Bestemmelser (Befj. Nr. 139, 7de Oktober 1880).

I Henshold til det Foregaaende stiller Udvalget følgende Endringsforslag:

Til § 1.

1) 2det Stykke. Efter „Embassage“ indstyttes: „, Beholdere og desl.“.

Til § 5.

2) 2det Stykke. I Stedet for „som endelig afgjør... skal negtes“, sættes „hvorved hans Udgang til at faae Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang dog ikke indskræntes“.

Til § 8.

3) 3die Stykke udgaar.

Til § 9.

4) 1ste Stykke. Der tilføies: „Mindst 3 Maaneder inden Udløbet af fornævnte Tids-